

Kommende, vil efter den Overfigt, som ledsager selve det foreliggende Lovbøh., derimod kun udgjøre omtrent 5 Millioner Rb., idet Totalbeløbet af Capitalen hos Overformhønderierne jo vel udgjør 16 Millioner Rb., men den øvrige Deel deraf er sikket paa anden Maade, saa at de Beløb, der ere Gjenstand for directe Ublaan, kun kunne anslaaes til omtrent 5 Millioner Rb. Naar der nu allerede i Sparekasserne indestaaer et saa stort Beløb som det nyligt af mig angivne, uden at der idethøle, undtagen idethøieste meget undtagelsesviis, er lidt noget Tab ved nogen Sparekasse, og naar altsaa en saa stor Deel af Landets Formue allerede forvaltes paa den omtalte Maade, da forekommer det mig ogsaa, at der turde være Grund til at overdrage det mindre Beløb under Overformhønderierne til de paagjældende Instituters Forvaltning. Jeg erkjender ganske vist, at der er adskillige Sparekasser, som ikke ville afgive en saadan Sikkerhed i denne Retning, som det er rimeligt og rigtigt, at der fordrøes, og der blev ogsaa, da jeg i sin Tid fremsatte den her af mig nævnte Tanke, indvendt imod den, at det vilde være overordentlig vanskeligt at træffe Valget mellem, hvilke Sparekasser der kunde benyttes til Modtagelse af Overformhønderiernes Midler, og hvilke ikke, og at dette Valg vilde være meget ubehageligt for Justitsministeren at træffe, idet Mange vilde søle sig forurettede ved det Valg, der saaledes blev truffet. Disse Indvendinger forekomme mig imidlertid ikke at have Stort at sige, naar der gennem selve Loven blev givet visse bestemte Regler for de Betingelser, som vedkommende Sparekasser skulde opfylde, for at de kunde faae Regjeringens Sanction til at forvalte Overformhønderimidler. Saadanne Garantier kunde jo søges ikke blot i Størrølsen af den hele Capital, som indestod i vedkommende Sparekasser, men ogsaa deri, at deres Statuter fordrøedes indrettede saaledes, at der gennem disse fandtes den nødvendige Betryggelse, hvor til jeg navnlig henregner, at der dannedes en Reservesønd ved dem, at der kun maatte ublaanes en vis Deel af Sparekassensmidlerne i Courspapirer, Resten derimod kun mod Pant i faste Eiendomme, der gavede en saadan Sikkerhed, som der nu fordrøes for Umhøndiges Mid-

ler, samt at det aarlige Regnskab indsendtes til Ministeriet, for at dette bestandigt kunde have det i sin Haand at borttage den Begunstigelse, som jeg vil kalde det, der saaledes var tilstaaet den enkelte Sparekasse. Andre Garantier end de, jeg her har nævnet, kunde vistnok let findes, og det saadanne, som jeg troer, Sparekasserne i Reglen vilde være tilbøielige til at underkaste sig. Der vilde herved tillige ved en Slags Bezelvirkning opnaaes det Gode for Publikum, at Sparekassernes Statuter vistnok i det Hele blev bedre indrettede, end det nu paa enkelte Steder er Tilfældet. Det vil let sees, at der vilde opnaaes en overordentlig Besparelse i det hele Forvaltnings- og Controlleringsystem for Overformhønderivæsenet, naar Ublaanene saaledes foregik gennem Sparekasserne. Overformhønderiet vilde ikke blot undgaae at være udsat for at lide noget directe Tab ved Debitorerne, idet de eneste Debitorer, som det vilde have, jo vilde være Sparekasserne, men der vilde ogsaa indtræde store Fordele i den hele Forretningssgang for Publikum. Jeg havde i saa Fald tænkt mig, at Skisteforvalteren, naar et Skifte sluttedes, skulde indsende Skistemidlerne til den nærmeste Sparekasse, som var autoriseret til at modtage Overformhønderimidler, og den Sparekassensbog, som derfor afgaves af Sparekassens Bestyrelse, skulde faa indsendes til Overformhønderiet, hvor den blev opbevaret. En saadan Sparekassensbog skulde være forsynet med Rentecoupons, og Overformhønderiet skulde fortrinsviis tilstille Bøgerne Rentecouponerne. Der vilde følgerigt ikke blive nogen Frem- og Tilbageføndelse af Penge mellem Skisteforvalteren og Overformhønderiet, og Pengesønsøndelserne vilde altsaa ligeledes i høi Grad indstrækkes ved den af mig anthøvede Ordning. Hvorvidt der kan anføres vægtige Grunde mod en saadan Ordning, veed jeg ikke; jeg veed kun det, at der, som sagt, deri vilde indholdes en stor Rettelse for den hele paagjældende Administrationsgreen, og jeg skal derfor tillade mig at henstille Tanken til nærmere Drøftelse og Bedømmelse.

Mourier-Petersen: Da denne Sag gjentagende har været til Behandling i Rigsdagen, skal jeg, ligesom den sidste ærede Taler,